

דיני הוצאה

רשות הרבים

א- 'איזו היא רשות הרבים רחובות ושווקים הרחבים ט"ז אמה [[לערך 7.68 מטר] על ט"ז אמה שכן היה רוחב הדרך במחנה לויים שבמדבר.

ב- והוא שאינם מקורים

ג- ואין להם חומה סביב ואפילו יש להם חומה אלא שהם מפולשים משער לשער דהיינו שהשערים מכוונים זה כנגד זה הרי יש לאותו דרך המכוון משער לשער כל דין רשות הרבים אם הוא רחב ט"ז אמה שהרי אין לו אלא ב' מחיצות משני צדדיו בלבד.

ד- וכן דרכים שעוברים בהן מעיר לעיר ורחבים ט"ז אמה

רשות הרבים

דיני הוצאה

רשות הרבים

א- וכן מבואות רחבים ט"ז אמה המפולשים מרחוב לרחוב או מרחובות לדרכים הרחבים ט"ז אמה הן רשות הרבים גמורה.

ב- ויש אומרים שכל שאין ששים רבוא עוברים בו בכל יום כדגלי מדבר אינו רשות הרבים אלא כרמלית. ועל פי דבריהם נתפשט המנהג במדינות אלו להקל ולומר שאין לנו עכשיו רשות הרבים גמורה ואין למחות בידם שיש להם על מי שיסמכו (וכל ירא שמים יחמיר לעצמו):

ג- . ולהלכה פוסק אדה"ז [שמה,יא] שכל ירא שמים יחמיר לעצמו, ובסיי רנב קו"א ב כתב שנתפשט המנהג כמקלים ולכן בשעת הדחק אפשר (לכו"ע) לסמוך עליהם.

רשות הרבים

דיני הוצאה

כרמלית –

- א- כל מקום שיש בו די על די אמות, שאיננו מוקף במחיצות ואיננו רה"ר. כגון מדברות ימים וכיו"ב.
- ב- או שהוקף למחיצות שאינם של דירה.
- ג- רה"ר מקורה היא כרמלית.
- ד- אסור לטלטל מכרמלית לרה"י, וכן אסור לטלטל בה יותר מדי אמות. לדוג' אסור לשלשל מעטפה לתיבת דואר, העומד ברה"ר או כרמלית, וכן לא להניח חפץ ע"ג.
- ה- מותר לטלטל מכרמלית לכרמלית בפחות מדי אמות [1.92 מטר].

כרמלית

דיני הוצאה

כרמלית –

א- אסור לטלטל למרחק של יותר מדי' אמות אף באם עושה הפסקות כל פחות מדי' אמות [שמט,ג]

ב- וכל זה כשאדם אחד מוציא החפץ חוץ לדי' אמות אלא שעושה הנחה בינתיים, אבל מותר לו לאדם לעקור חפץ **מרשות הרבים** וליתנו לחבירו שאצלו בתוך די' אמותיו וחבירו יתננו לחבירו שאצלו אף על פי שהחפץ הולך כמה מילין ברשות הרבים כיון שכל אחד אינו מעביר די' אמות. ובלבד שלא יוציאו החפץ חוץ לתחום העיר. [שמט,ד]

ג- אין היתר זה שנותנו לחבירו וחבירו לחבירו מועיל אלא לענין טלטול חוץ לדי' אמות בכרמלית או ברשות הרבים אבל לא לענין טלטול מרשות היחיד לרשות הרבים או לכרמלית. [שמט,ה].

כרמלית

דיני הוצאה

היקף שלא נעשה לדירה –

א- 'מחיצות שלא נעשו כדי לדור בתוכן דהיינו לכניסה ויציאה תמיד אלא לשמור מה שיניחו בתוכן או לישב בתוכן לשמור השדות שאינו דר בה יומם ולילה אלא מסתופף בצלה בלבד כשהחמה עומדת עליו, וכן מחיצות העשויין לצניעות בעלמא כגון הבנאים שבונים בחמה ועושין מחיצה להגן עליהם מפני החמה, וכן האכסדרה שבונים בתוך הפרדס (שתשמיש מחיצה זו ג"כ אינו קבוע להתלונן בצלה אפילו יום ולילה אחד בקביעות אלא כשהחמה קודרת בלבד) וכגון רחבה שאחורי הבתים והקרפף והוא היקף גדול להכניס בו עצים לאוצר והגינה והפרדס'.

ב- כל מחיצות אלו אף על פי שהן מחיצות גמורות מן התורה, מכל מקום מדברי סופרים אין מטלטלין בתוכן אלא בדי' אמות אם יש בתוכן יותר מבית סאתים מפני שהן אינן חשובות מוקפות לדירה אבל עד בית סאתים ועד בכלל מותר לטלטל בכל המוקף'. [שסב,א]

כרמלית

דיני הוצאה

היקף שלא נעשה לדירה –

א- היינו שטח של לערך 3200 מ"ר. שאיננו למגורים.

ב- ויש בזה הרבה שו"ט, מה בדיוק נכלל בזה כגון פארקים וכדו'. אחת הדוג' זה ענפי אילן.

ג- כאשר בתוך ההיקף יש שטח של בית סאתיים שלא הוקף לדיורין - כתב השו"ע בסעי' י' מי שיש לו גינה בחצירו, אם הוא רוב החצר, אפילו אין בה אלא בית סאתים לא יטלטל ממנו ומן החצר לבית. ואם הוא יותר מסאתים, לא יטלטל בה ובחצר אלא בד' אמות. ואם היא מיעוט החצר, מה שיש בה יותר מסאתים אוסר כל החצר. ואם יש בה סאתים או פחות, אסור להוציא ממנה לבית'.

ד- וכך כתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א [אג"ק ח"ט עמ' קסה] 'ולפלא שלא הזכיר בכל השו"ט שבקונטרס ששלח אלי אודות הענין דזרעים הנמצאים בעיר, שלדעת כמה ראשונים ואחרונים מבטלים המחיצות'.

כרמלית

דיני הוצאה

היקף שלא נעשה לדירה –

א- היינו שטח של לערך 3200 מ"ר. שאיננו למגורים.

ב- ויש בזה הרבה שו"ט, מה בדיוק נכלל בזה כגון פארקים וכדו'. אחת הדוג' זה ענפי אילן.

ג- כאשר בתוך ההיקף יש שטח של בית סאתיים שלא הוקף לדיורין - כתב השו"ע בסעי' י' מי שיש לו גינה בחצירו, אם הוא רוב החצר, אפילו אין בה אלא בית סאתים לא יטלטל ממנו ומן החצר לבית. ואם הוא יותר מסאתים, לא יטלטל בה ובחצר אלא בד' אמות. ואם היא מיעוט החצר, מה שיש בה יותר מסאתים אוסר כל החצר. ואם יש בה סאתים או פחות, אסור להוציא ממנה לבית'.

ד- וכך כתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א [אג"ק ח"ט עמ' קסה] 'ולפלא שלא הזכיר בכל השו"ט שבקונטרס ששלח אלי אודות הענין דזרעים הנמצאים בעיר, שלדעת כמה ראשונים ואחרונים מבטלים המחיצות'.

כרמלית

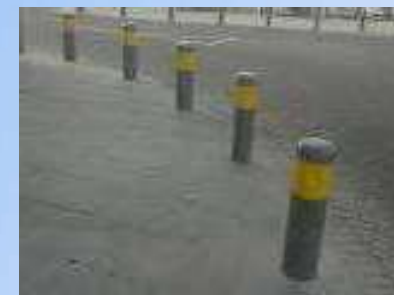

דיני הוצאה

מקום פטור –

- א- כל מקום הגבוה ג"ט ברה"ר, או י"ט בכרמלית, שאין בו שיעור של דע"ד אמות.
- ב- הוצאה האסורה היא, מרה"י לרה"ר, ולהיפך, או מרה"י לכרמלית או מרה"ר לכרמלית ולהיפך. או טלטול ד' אמות רה"ר או כרמלית. אך מותר להוציא חפץ ממקום - פטור לרשות - הרבים, לרשות - היחיד ולכרמלית, ולהיפך, דהיינו שמותר להוציא דבר מאחת הרשויות הללו למקום - פטור
- ג- אסור להוציא מרה"י לרה"ר דרך מקום פטור, אף אם מניח את החפץ במקום פטור ואף אם יעשו את זה ב' אנשים, כיון ש'שמזלזל באיסורי שבת לגרום לכתחלה הוצאה מרה"י לרה"ר או להיפך וגזרה שמא יבואו להוציא מרה"י לרה"ר בלא להניח במקום פטור בינתיים' [שמו, ב].
- ד- וכן נכון לחוש שאסור לטלטל מרה"י לכרמלית ולהיפך דרך מקום פטור.
- ה- מותר לטלטל בתוך מקום פטור כמה שרוצה.

מקום פטור

דיני הוצאה

בנוגע לעירובין, ידועים ב' הקצוות: א) מצוה לחזור כו' ומברך עליו, ולאידך - אפילו בדור צדיק כפשוט - צריך להיות שיור שלא תשתכח כו"ב, ובדורנו זה על אחת כמה וכמה.

- ולכן לפענ"ד, על רבנים היודעים תנאי המקום - להחליט מה מכריע במקום פלוני - לעשות או לא.

פשוט - שבמקום שישנו - צריכה להיות השתדלות וכו' שיהי' כדין, ואשרי חלקם דמזכי הרבים, ואלמלי שמרו שבת אחת כו"ג -

אבל פני' וקריאה בזה מצדי, הרי צריך להיות בהקדמה (על פי הנ"ל) שבאם העירוב נעשה על פי וגם ברצון חכמים וכו' - (דאין מדינה זו כפולין לפנים וכו"ד) ומכמה טעמים חשש שעי"ז יצא שכרו כו"ה. וק"ל.

(צדיק למלך ח"ז ע' 226)

**האם לסמוך
על צורת הפתח**

דיני הוצאה

עשיית העירוב - בחשאי

מפורסמתי דעתי, שבדורנו זה, איש או ארגון שמתחשבים איתו, העושה עירוב, ויודע [ש]סוף סוף יתפרסם הדבר - הרי זה תקלה איומה, כי אי

אפשר שלא יארע שבת קודש אחד והעירוב פסול - וע"פ טבע, [כ]שיתרגלו פעמים אחדים בהוצאה בשבת קודש, לא תועיל כל הכרזה והודעה שהעירוב נפסל ואסור [לטלטל] וכו' [כדי] שיפסיקו להוציא.

ואין לעשות עירוב אלא בסודיות.¹

(צדיק למלך שם)

האם לסמוך על צורת הפתח

דיני הוצאה

"כדאי להשתמט מזה, מכמה טעמים:

בארה"ב רגילים לעבור דירה לעיתים קרובות, ואף מאזור אחד למשנהו – התושבים לא ישימו לב לכך שבמקום מגוריהם החדש אין עירוב, וינהגו כהרגלם להוציא בשבת ח"ו. כיוון שהעירות מחולקות לאזורים שונים – לא יבחינו דרי האזור תמורת בגבולות העירוב, שעד כאן העירוב ותו לא, וימשיכו בטלטול והוצאה מאזור לאזור ח"ו. כאשר מתקינים את העירוב, ניתן לדאוג לכך שהמשגיח על העירוב והממונה עליו יהיו ברי-סמכא. אבל במשך הזמן – עלול הדבר להשתנות, ויפול העניין בידי מי שאינו בר-סמכא ח"ו".

**האם לסמוך
על צורת הפתח**

דיני הוצאה

א- רבים חוששים ואינם סומכים על העירוב:

ב- (1) צריך לסמוך על שיטת רש"י שאין רה"ר ללא ס"ר. אמנם הצ"צ מאריך [חידושים על הש"ס דס ע"א] לתרץ שכיון שמה"ת מועילה צוה"פ לרה"ר לכן מקלים.

1. – י עפ"ז נ' לתרץ מה שמתקנין עירוב ע"י צוה"פ ולפעמים רוהב המבואות י"ו אמה ואיך מערבין רה"ר בכך ואם משום שאין השערים מכוונים זה כנגד זה מ"מ מצוי שראש א' מפולש לסרטיא וראש הב' מפולש להרחוב שהוא פלטיא ועל"ק סד"ה בגמרא פ"ק דשבת דהפלטיא הוה רה"ר אע"פ שאין פילושיו מכוונים זה כנגד זה ודוחק לומר דסומכין ע"ד הפוסקים דרה"ר בעינן דוקא ס"ר בוקעין בו דהא גדולי הפוסקים חולקי ע"ז ואיך סמכין ע"ז באיסור דאורייתא,

צורת הפתח

דיני הוצאה

א- אמנם הצ"צ מאריך [חידושים על השי"ס דס ע"א] לתרץ שכיון שמה"ת מועילה צוה"פ לרה"ר לכן מקלים.

1. .. י"ל מדאורייתא אפילו בצוה"פ מערבין רה"ר, ומה שצריכין דלתות ראויות להנעל זהו מדרבנן. וכיון שזהו רק מדרבנן, סמכי' בדרבנן ע"ד הפוסקים האומרים דרה"ר בעינן ס"ר בוקעין בו ועכשיו ליכא רה"ר, ולכן סגי בצוה"פ.

2. ומ"מ כל י"ש יחמיר לעצמו במקום שי"ל שהוא רה"ר אף דליכא ס"ר בוקעין בו חדא דהא האלפס פסק דבעינן דלתות ננעלות וזה כריה"ו ור' יוחנן, ותו דאף לרבנן דלא אתו רביס ומבטלי מחיצתא זהו כשיש דלתות ואין רא"י גמורה דגם בצוה"פ אמרינן כן מדאורייתא, ועוד דגם בדרבנן באיסור שבת יש לחוש לגדולי הפוסקים דלא בעינן לתנאי דרה"ר שיהיו ס"ר בוקעין בו.

צורת הפתח

דיני הוצאה

א- (2) צריך לסמוך על החולקים על הרמב"ם שאי"צ פחות מיי אמות. – ולעיתים לא מקפידים על זה.

ב- בחלק מן המקומות צריך לסמוך על המקלים בזרעים.

ג- גם במקומות שיש עירוב בתכלית ההידור נכון להחמיר כיון שכל הזמן ישנם תקלות בעירוב – ועל זה כבר אמר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, 'אי אפשר שלא יארע בשבת קודש אחד והעירוב יפסל – וע"פ טבע שיתרגלו פעמים אחדות בהוצאה בשבת קודש, לא תועיל כל הכרזה והודעה שהעירוב נפסל ואסור וכו' שיפסיקו להוציא, ואין לעשות עירוב אלא בסודיות' [מעשה לרבני מלבורן נדפס בצדיק למלך ח"ז עמ' 227].

צורת הפתח

דיני הוצאה

א- הרב בלינוב בקונטרס בנידון כותב 'להשתדל שלא לטלטל לדעת אדה"ז וכך נהגו בביתו ומשפחתו של הגאון החסיד הרב יעקב לנדא זלה"ה רב ואב"ד דבני ברק שעד בר מצווה או נשים שיש להם ילדים קטנים אין לצער אותם ויש להקל אבל אח"כ ששהטלטול לא מוכרח טוב לחוש'

ב- . [אבל ראה שם דיבר רק מבי' החששות הראשונות ולא מחש זרעים ועל זה שמעתי שהרב אשכנזי פוסק לאסור אף לנשים, ויש מכתב מהרב זוין להתיר.

צורת הפתח

דיני הוצאה

נקרע העירוב

- א- נקרעו חוטי העירוב המקיפים את העיר והמשמשים צורת - הפתח - אסור לטלטל בה.
- ב- מותר לומר לנכרי לתקן את חוטי העירוב בשבת. אם הנכרי יעשה את התיקון רק באיסורי דרבנן, דהיינו שיקשור את החוטים בעניבה בלבד
- ג- אם אי - אפשר על ידי איסורי דרבנן יש מקום להקל כאן באמירה לנכרי כדי למנוע מכשול מרבים.

צורת הפתח

דיני הוצאה

נקרע העירוב

א- באין נכרי, יתקן יהודי את חוטי העירוב על ידי קשירת עניבה, אבל לא יקשור כל קשר, וגם לא ילפף את החוטים זה בזה, וכן לא יעשה כל איסור תורה אחר לצורך תיקון העירוב.

ב- רבים כתבו שאם אי - אפשר לתקן את העירוב בשבת - מוטב שלא להכריז ברבים שאסור לטלטל, אבל יודיע על כך לצנועים, שמובטח לו שישמעו בקולו.

ג- כתבו הפוסקים שמהיות טוב בודאי נכון לברר סמוך לכל ש"ק שהעירוב תקין ושלים.

צורת הפתח

